

Zasiłek macierzyński

Zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego:

- 1) urodziła dziecko;
- 2) przyjęła na wychowanie dziecko w wieku do 7 roku życia, a w przypadku dziecka, wobec którego podjęto decyzję o odroczeniu obowiązku szkolnego – do 10 roku życia, i wystąpiła do sądu opiekuńczego w sprawie jego przysposobienia;
- 3) przyjęła na wychowanie w ramach rodziny zastępczej, niespokrewnionej z dzieckiem, z wyjątkiem rodziny zastępczej zawodowej, dziecko w wieku do 7 roku życia, a w przypadku opisanym powyżej do 10 roku życia.

Przepisy te stosuje się odpowiednio do ubezpieczonego.

Zasiłek macierzyński przysługuje przez okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego.

Co najmniej dwa tygodnie urlopu macierzyńskiego mogą przypadać przed przewidywaną datą porodu.

Zasiłek macierzyński przysługuje również w razie urodzenia dziecka po ustaniu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli ubezpieczenie to ustało w czasie ciąży wskutek upadłości lub likwidacji pracodawcy, lub w wyniku naruszenia prawa stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu.

Miesięczny zasiłek macierzyński wynosi 100% podstawy wymiaru zasiłku.

Dowodem wymaganym do wypłaty zasiłku macierzyńskiego jest niesformalizowane zaświadczenie lekarskie stwierdzające przewidywaną datę porodu lub skrócony odpis aktu urodzenia dziecka.

Zasiłek opiekuńczy

Zasiłek opiekuńczy przysługuje osobie ubezpieczonej, która jest pracownikiem zwolnionym od wykonywania pracy w związku z koniecznością osobistego sprawowania opieki nad:

- 1) dzieckiem w wieku do ukończenia 8 lat w razie:
 - nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, przedszkola lub szkoły, do których dziecko uczęszcza,
 - porodu lub choroby małżonka pracownika, stale opiekującego się dzieckiem, jeżeli poród lub choroba uniemożliwia temu małżonkowi sprawowanie opieki,
 - pobytu małżonka pracownika, stale opiekującego się dzieckiem, w stacjonarnym zakładzie opieki zdrowotnej;
- 2) chorym dzieckiem w wieku poniżej 14 lat;
- 3) innym chorym członkiem rodziny.

Za członków rodziny uważa się małżonka, rodziców, teściów, dziadków, wnuki, rodzeństwo oraz dzieci w wieku ponad 14 lat, jeżeli pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z pracownikiem w okresie sprawowania opieki.

Za dzieci uważa się dzieci własne pracownika lub jego małżonka oraz dzieci przysposobione, a także dzieci obce przyjęte na wychowanie i utrzymanie.